

**BOODSCHAP VAN ZIJNE HEILIGHEID PAUS FRANCISCUS**  
**VOOR DE EENENDERTIGSTE WERELDJONGERENDAGEN**

**2016**

**“Gelukkig die barmhartig zijn, want zij zullen barmhartigheid ondervinden” (Mt 5:7)**

*Beste jongeren*

We komen aan het laatste deel van onze pelgrimage naar Krakau, de stad waar we volgend jaar in juli de 31ste Wereldjongerendagen zullen vieren. Op deze lange, uitdagende weg worden we gegidst door Jezus' woorden uit de Bergrede. We begonnen deze tocht in 2014 door samen te reflecteren over de eerste Zaligspreking: “Gelukkig die arm van geest zijn, want hun behoort het koninkrijk der hemelen.” (Mt 5:3). Het thema in 2015 was: “Gelukkig die zuiver van hart zijn, want zij zullen God zien.” (Mt 5:8). Laten we ons gedurende het komende jaar laten inspireren door deze woorden: “Gelukkig die barmhartig zijn, want zij zullen barmhartigheid ondervinden” (Mt 5:7).

***1. Het Jubileum van de Barmhartigheid***

Met dit thema maken de WJD in Krakau in 2016 deel uit van het Heilig Jaar van Barmhartigheid en worden ze zo een Jongerenjubileum op wereldniveau. Het is niet de eerste keer dat een internationale jongerenbijeenkomst samenvalt met een jubileumjaar. Het was tijdens het Heilig Jaar van de Verlossing dat de Heilige Johannes Paulus II jongeren van over de hele wereld opriep om bijeen te komen op Palmzondag. Tijdens het Groot Jubileum in 2000 verzamelden zich meer dan twee miljoen jongeren van ongeveer 165 landen in Rome voor de vijftiende WJD. Ik ben er zeker van dat het Jongerenjubileum in Krakau, net zoals deze twee afgelopen gelegenheden, één van de hoogtepunten zal worden van het Heilig Jaar!

Misschien vragen sommigen van jullie zich nu af: wat is dit Jubileumjaar dat gevierd wordt in de Kerk? *Leviticus 5* kan ons helpen begrijpen wat een “jubileum” betekent voor het volk Israël. Elke vijftig jaar horen ze het klinken van een trompet (*jobel*), die hen oproept (*jobil*) om een heilig jaar te vieren, als een tijd van verzoening (*jobal*) voor iedereen. Tijdens dit jaar vernieuwden ze hun goede relatie met God, met hun burens en met de schepping, in een geest van gratuiteit. Hieronder viel onder andere het kwijtschelden van schulden, speciale hulp voor zij die in de armoede terecht waren gekomen, een verbetering van ieders persoonlijke relaties en het bevrijden van slaven.

Jezus Christus kwam om Gods eeuwigdurende tijd van genade te verkondigen en tot stand te brengen. Hij bracht goed nieuws aan de armen, vrijheid aan de gevangenen, zicht aan de blinden en vrijheid aan de onderdrukten (cf. *Lc 4:18-19*). De diepere betekenis van het jubileum is volledig waarheid geworden in Jezus, en vooral in zijn Paasmysterie. Wanneer de Kerk een jubileum in de naam van Christus verkondigt, zijn wij allen uitgenodigd om deze

wonderlijke tijd van genade te ervaren. De Kerk moet een overvloed aan tekens van Gods aanwezigheid en nabijheid aanbieden, en in het hart van de mensen het vermogen om het essentiële te zien, aanwakkeren. Dit Heilig Jaar van Barmhartigheid is vooral een “tijd voor de Kerk om de betekenis van de missie die haar is toevertrouwd door de Heer op Pasen, te herontdekken: om een teken en een werktuig te zijn van de barmhartigheid van de Vader.” (*Homilie tijdens de Eerste Vespers van de Goddelijke Barmhartigheidszondag*, 11 april 2015).

## **2. Barmhartig zoals de Vader**

Het motto van dit Buitengewoon Jubileum is “Barmhartig zoals de Vader” (cf. [\*Misericordiae Vultus\*](#), 13). Dit past ook bij het thema van de volgende WJD, dus laat ons proberen om de betekenis van goddelijke barmhartigheid beter te begrijpen.

In het Oude Testament worden verschillende benamingen gebruikt voor barmhartigheid. De meest betekenisvolle zijn *hesed* en *rahahim*. De eerste term, wanneer het toegepast wordt op God, drukt Gods onfeilbare trouw uit aan het Verbond met zijn volk, dat hij zal liefhebben en voor altijd vergeven. De tweede term, *rahahim*, betekent letterlijk “ingewanden” en kan vertaald worden als “oprechte barmhartigheid”. Dit doet denken aan de moederschoot en helpt ons begrijpen dat Gods liefde voor zijn volk is zoals de liefde van een moeder voor haar kind. Dat is hoe de profeet Jesaja Gods liefde voorstelt: “Zal een vrouw haar zuigeling vergeten, een moeder zich niet erbarmen over het kind van haar schoot? En zelfs als die het zouden vergeten; Ik vergeet u nooit!” (*Js* 49:15). Deze soort liefde houdt in dat we plaats kunnen maken voor de ander in onszelf en dat we kunnen sympathiseren, lijden en vieren met onze buren.

Het Bijbelse concept van barmhartigheid houdt ook een tastbare aanwezigheid van liefde in, die trouw is, in alle vrijheid gegeven en in staat is om te vergeven. In volgend fragment uit Hosea hebben we een prachtig voorbeeld van Gods liefde, die door de profeet wordt vergeleken met de liefde van een vader voor zijn kind: “Toen Israël nog jong was, kreeg Ik hem lief en uit Egypte heb Ik mijn zoon geroepen. Maar hoe Ik hem ook riep, zij liepen van Mij weg. Zij brachten offers aan de baäls en brandden wierook voor de godenbeelden, en dat terwijl Ik toch degene ben die Efraïm heeft leren lopen, die hem bij zijn armen heeft genomen. Zij echter wilden maar niet weten, dat Ik het was die hen beschermde. Met zachte leidsels heb Ik hen gemend, met teugels van liefde. Ik was voor hen als degenen die het juk optillen wanneer het tegen de kaken drukt. Ik gaf hem zijn voedsel.” (*Hos* 11:1-4). In weerwil van de foute attitude van het kind, dat bestraffing verdient, is de liefde van een vader altijd trouw. Hij vergeeft zijn berouwvolle kinderen altijd. We merken hier al hoe vergeving altijd een deel uitmaakt van barmhartigheid. Het is “geen abstract idee, maar een concrete werkelijkheid waarmee hij zijn liefde onthult als die van een vader of een moeder, tot in het diepste van hun liefde bewogen... Het stroomt op natuurlijke wijze naar boven uit de diepte, vol tederheid en mededogen, inschikkelijk en barmhartig.” ([\*Misericordiae Vultus\*](#), 6).

In het Nieuwe Testament wordt de goddelijke barmhartigheid (*eleos*) voorgesteld als een synthese van het werk dat Jezus verwezenlijkte in de wereld in de naam van de Vader (cf. *Mt* 9:13). De barmhartigheid van onze Heer komt vooral tot uiting wanneer hij zich neerbuigt tot

bij de menselijke ellende en zijn meeleven toont voor zij die nood hebben aan begrip, genezing en vergeving. Alles in Jezus toont zijn barmhartigheid. Werkelijk, Jezus zelf *is* barmhartigheid.

In Lucas 15 lezen we drie parabels van barmhartigheid: het verloren schaap, de verloren munt en de parabel van de verloren zoon. In deze drie parabels worden we geraakt door Gods vreugde: de vreugde die God voelt wanneer hij een zondaar vindt en vergeeft. Ja, het is voor God een vreugde om te vergeven! Dat is een samenvatting van het hele Evangelie. “Elk van ons, iedereen onder ons, is dat kleine verloren lam, de munt die zoek was geraakt; elk van ons is die zoon die zijn vrijheid verspilde aan valse idolen, illusies van geluk, en alles verloren heeft. Maar God vergeet ons niet; de Vader laat ons nooit in de steek. Hij is een geduldige Vader, die altijd op ons zal wachten! Hij respecteert onze vrijheid, maar hij blijft voor eeuwig trouw. En wanneer we terug komen naar hem, zal hij ons als kinderen verwelkomen in zijn huis, want hij stopt nooit, zelfs niet voor één ogenblik, te verlangen naar ons. En zijn hart verblijdt zich met elk kind dat terugkeert. Hij viert want hij is vreugde. God voelt deze vreugde telkens wanneer een zondaar naar hem gaat en zijn vergiffenis vraagt.” ([Angelus, 15 september 2013](#)).

Gods barmhartigheid is zeer reëel en we zijn allemaal geroepen om dat uit eerste hand te mogen ervaren. Toen ik zeventien was, was er eens een dag waarop ik zou weggaan met vrienden. Maar ik besloot om eerst te stoppen in een kerk. Ik ontmoette daar een priester die in mij een groot vertrouwen opriep, en ik voelde het verlangen om mijn hart bloot te leggen in het sacrament van de verzoening. Die ontmoeting heeft mijn leven veranderd! Ik heb ontdekt dat wanneer we onze harten openen met nederigheid en openheid, we Gods barmhartigheid kunnen proeven op een zeer concrete manier. Ik ben er zeker van dat God, in de gedaante van die priester, al op me aan het wachten was nog voor ik de stap genomen heb om die kerk binnen te gaan. We blijven zoeken naar God, maar God is daar al voor ons, altijd naar ons op zoek, en hij vindt ons eerst. Misschien voelt één van jullie dat er iets weegt op jullie hart. Je denkt misschien: ik deed dit, ik deed dat... Wees niet bang! God wacht op je! God is een Vader en hij is altijd op ons aan het wachten! Het is wonderlijk om de barmhartige omhelzing van de Vader in het sacrament van de verzoening te voelen, en te ontdekken dat de biechtstoel een plek is van barmhartigheid, en om toe te laten ons te laten raken door de barmhartige liefde van de Heer die ons altijd vergeeft!

Jij, jonge man, jonge vrouw, heb je ooit al de blik van eeuwigdurende liefde op je gezicht gevoeld? Een blik die verder kijkt dan je zonden, je beperkingen en je tekortkomingen, en die blijft vertrouwen hebben in jou? Die blijft kijken naar jouw leven, vol hoop op de toekomst? Besef je wel hoe waardevol je bent voor God, die jou alles heeft gegeven uit liefde? De heilige Paulus zegt ons dat “God bewijst zijn liefde voor ons juist hierdoor dat Christus voor ons is gestorven toen wij nog zondaars waren” (*Rom 5:8*). Begrijpen we de kracht van deze woorden wel helemaal?

Ik weet hoeveel het WJD-kruis voor jullie allen betekent. Het was een geschenk van [Johannes Paulus II](#) en het is bij jullie geweest tijdens alle [Wereldontmoetingen](#) sinds 1984. Zo veel veranderingen en echte bekeringen hebben plaatsgevonden in het leven van jonge mensen die

dit simpele kruis hebben ontmoet. Misschien hebben sommigen van jullie zich al de vraag gesteld: wat is toch de bron van de buitengewone kracht van het kruis? Het antwoord is: het kruis is het meest veelzeggende teken van Gods barmhartigheid! Het toont ons dat de maatstaf van Gods liefde voor de mens is om mateloos lief te hebben. Door het kruis kunnen we Gods barmhartigheid aanraken en geraakt worden door die barmhartigheid! Hier wil ik iets vertellen over de twee dieven die naast Jezus werden gekruisigd. Eén van hen is arrogant en geeft niet toe dat hij een zondaar is. Hij bespot de Heer. De andere aanvaardt dat hij verkeerd heeft gedaan en zegt tegen de Heer: “Jezus, vergeet mij niet wanneer U in uw koninkrijk komt”. Jezus kijkt naar hem met oneindige barmhartigheid en antwoordt: “k beloof je, vandaag nog zul je bij Mij zijn in het paradijs” (cf. *Lc 23:32, 39-43*). Met wie identificeren wij ons? Met de arrogante dief die zijn eigen fouten niet kan inzien? Of met de andere, die aanvaardt dat hij nood heeft aan goddelijke barmhartigheid en met heel zijn hart daarom vraagt? Het is in de Heer, die zijn leven voor ons heeft gegeven op het kruis, dat we altijd opnieuw die onvoorwaardelijke liefde zullen vinden, een liefde die ons leven tot iets goeds maakt en die ons altijd die kans geeft om opnieuw te beginnen.

### ***3. De ongelofelijke vreugde van werktuigen te zijn van Gods barmhartigheid***

Het Woord van God leert ons dat “Het zaliger is te geven dan te ontvangen” (*Hnd 20:35*). Dat is de reden waarom er in de vijfde Zaligspreking staat dat de barmhartigen gezegend zijn. We weten dat de Heer ons eerst liefhad. Maar we zullen pas echt gezegend en gelukkig zijn wanneer we de goddelijke “logica” van gave en genadevolle liefde binnentreden, wanneer we ontdekken dat God ons oneindig liefheeft om ons bekwaam te maken om lief te hebben zoals Hij, mateloos. Johannes zegt: “Geliefden, laten wij elkaar liefhebben, want de liefde komt van God. Iedereen die liefheeft is uit God geboren, en kent God. De mens zonder liefde kent God niet, want God is liefde. En de liefde die God is, is onder ons verschenen doordat Hij zijn enige Zoon in de wereld gezonden heeft, om ons door Hem het leven te brengen. Hierin bestaat de liefde: niet wij hebben God liefgehad, maar Hij heeft ons liefgehad, en Hij heeft zijn Zoon gezonden om onze zonden uit te wissen. Geliefden, als God ons zo heeft liefgehad, moeten ook wij elkaar liefhebben” (1 *Joh 4:7-11*).

Na deze bondige samenvatting over hoe de Heer zijn barmhartigheid aan ons schenkt, zou ik jullie graag wat suggesties geven over hoe we werktuigen van deze barmhartigheid voor anderen kunnen zijn.

Ik denk aan het voorbeeld van de Zalige Petrus Joris Frassati. Hij zei: “Jezus heeft me deze ochtend bezocht in de Heilige Communie, en ik bezoek hem op de kleine manier die ik ken, namelijk door de armen te bezoeken.” Petrus Joris was een jongeman die begreep wat het betekent om een barmhartig hart te hebben dat gehoor geeft aan diegene die het meest in nood zijn. Hij gaf hen veel meer dan enkele materiele goederen. Hij gaf zichzelf, door zijn tijd te geven, zijn woorden en zijn luisterend oor. Hij diende de armen in alle nederigheid. Hij deed echt wat het Evangelie ons zegt: “Maar als jij barmhartig bent, laat dan je linkerhand niet weten wat je rechter doet, opdat je barmhartigheid in het verborgene gebeurt; en je Vader, die in het verborgene ziet, zal het je lonen.” (*Mt 6:3-4*). Stel je dit eens voor: tot op de dag voor zijn dood, wanneer hij zwaar ziek was, gaf hij nog instructies over hoe zijn behoeftige

vrienden geholpen moesten worden. Zijn familie en vrienden stonden op zijn begrafenis versteld van de talrijke aanwezigheid van hen onbekende armen. De jonge Petrus Joris had hen bevriend en geholpen.

Ik verbind de Zaligsprekingen altijd met Matteüs 25, waarin Jezus ons de werken van barmhartigheid voorstelt en ons zegt dat we volgens deze werken zullen beoordeeld worden. Ik vraag aan jullie om deze lichamelijke werken van barmhartigheid te herontdekken: spijs de hongerigen, laaf de dorstigen, kleed de naakten, verwelkom de vreemdelingen, help de zieken, bezoek de gevangenen en begraaf de doden. Maar ook de geestelijke werken van barmhartigheid mogen we niet over het hoofd zien: de twijfelaars goede raad geven, de onwetenden onderrichten, de zondaars terechtwijzen, de bedroefden troosten, beledigingen vergeven, lastige mensen geduldig verdragen en bidden tot God voor de levenden en de doden. Zoals je kan zien is barmhartigheid niet enkel “een goed persoon zijn” en is het ook niet puur sentimentalisme. Het is de maatstaf voor onze authenticiteit als volgelingen van Christus, en van onze geloofwaardigheid als Christenen in de wereld van vandaag.

Als je wil dat ik erg specifiek ben, dan zou ik voorstellen dat je tijdens de eerste zeven maanden van 2016 elke maand een geestelijk en lichamelijk werk van barmhartigheid kiest om in de praktijk te brengen. Laat je hierbij inspireren door het gebed van de heilige Faustina, een nederige apostel van de Goddelijke Barmhartigheid in onze tijd:

*“Help me, o Heer,  
... dat mijn ogen barmhartig mogen zijn, zodat ik nooit argwanend zal zijn of anderen beoordeel op hun uiterlijk, maar dat ik altijd zal kijken naar wat mooi is in de ziel van mijn naaste en hoe ik hen ter hulp kan zijn;  
... dat mijn oren barmhartig mogen zijn, zodat ik aandachtig zal zijn voor de noden van mijn naasten en niet onverschillig voor hun lijden;  
... dat mijn tong barmhartig mag zijn, zodat ik nooit slecht zal spreken over anderen, maar voor iedereen woorden vol vergeving en troost zal hebben;  
... dat mijn handen barmhartig mogen zijn en vol goede daden;  
... dat mijn voeten barmhartig mogen zijn, zodat ik me zal haasten om mijn naasten te helpen, ondanks mijn eigen vermoeidheid;  
... dat mijn hart barmhartig mag zijn, zodat ikzelf kan meelijden met de pijn van mijn naasten.  
(Dagboek, 163).*

De boodschap van de Goddelijke Barmhartigheid is een heel specifiek levensplan omdat het bestaat uit acties die je moet ondernemen. Eén van de meest duidelijke voorbeelden van barmhartigheid is tegelijk het moeilijkste werk om in de praktijk om te zetten: namelijk om diegene te vergeven die ons beledigd hebben, die ons verkeerd behandeld hebben of die we zien als onze vijanden. “Hoe moeilijk lijkt het soms om te vergeven! En toch is vergiffenis het werktuig dat in onze zwakke handen werd geplaatst om sereniteit van hart te verkrijgen. Het loslaten van onze woede, gramschap, geweld en wraak is een noodzakelijke voorwaarden om vreugdevol in het leven te staan” ([\*Misericordiae Vultus\*](#), 9).

Ik ontmoet zoveel jongeren die zeggen dat ze het beu zijn dat deze wereld zo verdeeld is, met conflicten en oorlogen, waarbij religie wordt gebruikt als rechtvaardiging van het geweld. We

moeten God vragen ons de genade te verlenen om barmhartig te zijn voor zij die ons geweld aandoen. Jezus bad op het kruis voor zij die hem hadden gekruisigd: “Vader, vergeef het hun, want ze weten niet wat ze doen” (Lc 23:34). Barmhartigheid is de enige manier om het kwaad te overwinnen. Gerechtigheid is nodig, zeer zeker, maar gerechtigheid op zich is niet genoeg. Gerechtigheid en barmhartigheid gaan hand in hand. Ik wens dat we overal ter wereld konden samenkomen in een groot gebed, vanuit de diepte van ons hart, om de Heer te smeken barmhartig te zijn voor ons en voor de hele wereld!

#### ***4. Krakau verwacht ons!***

Nog een paar maanden en dan zien we elkaar in Polen. Krakau, de stad van de heilige Johannes Paulus II en de heilige Faustina Kowalska, wacht op ons met open armen en harten. Ik geloof dat de Goddelijke Voorzienigheid ons naar de beslissing heeft geleid om het Jongerenjubileum te vieren in de thuisbasis van twee grote hedendaagse apostelen van barmhartigheid. Johannes Paulus II beseftte dat dit een tijd van barmhartigheid is. Bij het begin van zijn pontificaat schreef hij de encycliciek *Dives in Misericordia*. In het Heilig Jaar 2000 verklaarde hij zuster Faustina heilig en heeft hij het Feest van de Goddelijke barmhartigheid ingesteld, wat nu elk jaar plaatsvindt de tweede zondag van de Paastijd. In 2002 heeft hij in eigen persoon het heiligdom van de Goddelijke Barmhartigheid in Krakau ingewijd en de wereld toevertrouwd aan de Goddelijke Barmhartigheid, met het verlangen dat deze boodschap alle mensen op aarde zou bereiken en hun hart zou vervullen van hoop: “Deze vonk moet worden aangestoken door Gods genade. Dit vuur van barmhartigheid moet worden doorgegeven aan de hele wereld. In Gods barmhartigheid zal de wereld vrede vinden en de mensheid geluk!” (*Homilie bij de inwijding van het heiligdom van de Goddelijke Barmhartigheid in Krakau, 17 augustus 2002*).

Beste jongeren, Jezus wacht op jou, in het heiligdom in Krakau toegewijd aan zijn barmhartigheid, waar hij is afgebeeld in een portret dat door Gods volk wordt vereerd. Hij heeft vertrouwen in jou en hij rekent op jou! Hij heeft aan ieder van jullie zoveel dingen te zeggen... Wees niet bevreesd om hem in de ogen te kijken, vol oneindige liefde voor jou. Open jezelf voor zijn barmhartige blik, klaar om je te vergeven van al je zonden. Een blik van Jezus kan je leven veranderen en de wonden van je ziel genezen. Zijn ogen kunnen de dorst lessen die opwelt, diep in jullie jonge harten, een dorst voor liefde, voor vrede, voor vreugde en voor oprecht geluk. Ga naar Hem en wees niet bang! Ga naar hem en zeg vanuit de diepte van jullie hart: “Jezus, ik vertrouw op U!” Laat jezelf raken door zijn grenzeloze barmhartigheid, zodat je op jouw beurt een apostel van barmhartigheid wordt in je acties, woorden en gebeden voor onze wereld, die verwond is door egoïsme, haat en zoveel wanhoop.

Draag de vlam van Christus’ barmhartige liefde in jezelf mee – zoals Johannes Paulus II zei – in elk aspect van je dagelijkse leven en tot aan het uiteinde van de aarde. Ik ben bij jullie tijdens deze zending, met aanmoediging en gebed. Ik vertrouw jullie allemaal toe aan Maria, de Moeder van Barmhartigheid, tijdens deze laatste etappe op de weg van de spirituele

voorbereiding voor de volgende WJD in Krakau. Ik zegen jullie allen vanuit het diepst van mijn hart.

*Van het Vaticaan, 15 augustus 2015*  
*Onze Lieve Vrouw Hemelvaart*

**FRANCISCUS**